

V. 1. ADAM MEZI BLÁZNY

Na scéně se proměňují filosofičtí blázni – Zenon s plyšovou želvou, který želvu vždy někam položí, kus se vrátí, potom se za želvou rozběhne a velmi se diví vždy, když ji předběhne. Gavagai s králičíma ušima, který s výrazem maniaka skáče po pódiu a dělá u toho „gavagai, gavagai“, solipsista, který se snaží projít stěnou, volně se prochází po scéně, vráží do aktérů, zakopává o jiné blázny, třeba by si mohl během dějství udělat malý exkurz do publika. Dále nihilista, který dřepí uprostřed scény, zakrývá si obličej a zholá nic nedělá, poslední blázen sedí bezvládně na židli se zcela mimoňským výrazem a občas ze sebe vydere neartikulovaný skřek. Na okraji scény vše nezáúčastněně s povýšeným výrazem sleduje Bohuslav. U dveří stojí strážce.

Vzhledem k přeplněnosti tohoto dějství nejsou šotci příliš zapotřebí, snad by se mohli na začátku dějství proběhnout scénou a párkrát frknout frkačkami, seženeme-li nějaké.

Úvod scény je v kompetenci režiséra, párkrát poskočí gavagai rka gavagai, solipsista ořukává stěny, blázen pomínutý paradoxy zaúpí, Zenon předbíhá želvu.

Přidělená kompetence je realizována následovně:

1. Na konci 4. dějství šotci jako hospodští vyhodí štamgasty a během krátkého intermezza nachystají lavice do pozice, kterou vysvětlím na zkoušce.
2. Vzápětí po Cyrilově odchodu odcházejí pro blázny.
3. Ihned po jejich odchodu do C32 se vynoří strážce (ne Cyril), který za ruku vede nebezpečného Bohuslava.
4. Hned za nimi vyvedou šotci zbylé blázny, kteří se drží za oblečení, aby se neztratili.
5. Strážce „otevře“ blázinec a popostrčí Bohuslava dovnitř. Ten se rádoby hrdě vytrhne a jde doprava dozadu.
6. Poté vstoupí další blázni, jeden šotek (druhý hlídá „venku“, aby všichni blázni šli dovnitř, jakmile vejdou, strážce zavírá) odvede nihilistu doprostřed a tam jej „umístí“. Pak 2x skočí Gavagai směrem za N.
7. Zároveň Zénón hodí želvu před N. (tj. doprava) a zkouší ji předběhnout. Jako vždy úspěšně.
8. Zároveň začne solipsista pochodovat na místě proti „zdi“, tj. proti lavici, zpoza které mu hrozí strážce.
9. Šotek usadí Pé El – místo určíme až podle situace na zkoušce.
10. Šotek odchází, cestou přesměruje solipsistu, pak jej strážce vypustí.
11. Na otevření dveří sebou Bohuslav trhne, na zavření za šotkem zase pohov.
12. Gavagai skáče o závod se Zénómem zpět doleva, pak ještě štěkne na N.
13. V tu chvíli už musí přicházet Cyril s Adamem, tj. musejí vyrazit asi zároveň s 10. Jak to poznají ve vedlejší místnosti? Zatím čert ví...

(Jestli se toto všechno podaří realizovat, mám u autora pivo. A ne starobrno.)

Na scénu přichází Cyril, vleče za krk Adama. Vhodí jej doprostřed místnosti a tleskne rukama v klasickém a-mám-odpracováno gestu. Beze slova odpochoduje pryč. Adam vstává ze země.

Gavagai: Bafne na něj zezadu. „Gavagai!“

Adam: Lekne se, couvá doprava dopředu, „Tohle už překračuje všechny meze! Směřem k ostatním bláznům. Oprašuje si oblečení. Jak já k tomu přijdu, aby se mnou bylo takhle zacházeno? Pauza, rozhořčení. Snad jsem ještě pořád lidská bytost? Rozhořčeně, ale opatrně – kdoví, kdo na něj může zezadu skočit – se otáčí k divákům. Ale já vám něco povím:“ zaujímá řečnickou pózu směrem k obecenstvu – ještě rychle bezpečnostní ohlédnutí přes rameno – vše OK: „Možná si myslíte, že jste moudří, ale já se ptám – „

Před Adama si stoupne solipsista a nezáúčastněně se rozhlíží po obecenstvu.

Adam (snaží se přes něj přehlédnout): „Promiňte!“

Adam (klepe mu na rameno): „Promiňte, já tu něco říkám!“

Solipsista si jej nevnímá, odchází pryč. Pod nohy se mu připlete gavagai, solipsista

~~zakopne a spadne na zem. Pak se zvedá a vyráží do obecenstva. Adam to udiveně sleduje, eouvá, narazí do nihilisty.~~

Adam (omluvně): „Pardon, omlouvám se.“

Nihilista: „Nic se nestalo.“ Už tak je to příšerně složité – a taky pomalé -, že si to ulehčuju a vyškrtávám...

Náhle zaují pomínutý, Adam se po něm ohlédne, ~~pomalů se otočí zpět, kde~~ ale tam už na něj čeká Zenon s napřaženou rukou, v níž třímá želvu. Když se k němu Adam otočí, strojeně mu ji hodí přímo do obličeje.

Adam: „Au! Co to děláte, člověče? Želva! Vy jste po mě hodil želvu?!“

Zenon (maniakálně): „Já tomu nerozumím!“ Nevěřicně zakrouťí hlavou, jde si pro želvu, dívá se na ni, otáčí ji v rukou.

Adam: „Já taky ne! Fakt želva!“

Zenon: „Jak vás mohla zasáhnout?“ Přibližuje ji k Adamovu nosu.

Adam: Adam se kryje rukou a utíká Zénónovi doleva – obíhá jej směrem k divákům.
„Jak? Jednoduše, prostě jste ji po mně hodil! Krunýřem do nosu, au!“

Gavagai: Zase na něj ve vhodné chvíli bafne zezadu. „Gavagai!“

Zenon: „Rozumějte, začíná velmi zaujatě, seriózně, jakoby badatelsky... vždyť přece musela prvně minout polovinu vzdálenosti mezi bodem A, což jsem já, a mezi bodem B, ... aby nakonec skončil ve vzteklém hysterickém výkřiku: což je po čertu váš nos!“

Adam (rozmrzele, bez zájmu, hladí si nos): „No, asi to nějak obešla.“

Zenon: Velmi rezolutně, dotčeně, pomalu se přibližuje k Adamovi a zvyšuje hlas. „Absolutně nemožné! Ta polovina má svou polovinu, víte? A ta polovina poloviny má další polovinu, která má svou polovinu!“ Adam neví, kam by – zoufalství, beznaděj.

Adam je konfrontován s bláznou, aniž tuší, kdo jsou a kde je. Pasáž slouží jako demonstrace filosofických bláznivostí. Bude ovšem těžké to předvést tak, aby diváci před Bohuslavovým vysvětlením nebyli zcela bezradní a nicnetušící – jako Adam... Autor nám nachystal oříšek;-).